

Книга Даниїла - Номер дев'яносто другий

Розкриття пророцтва: потрібне застосування останніх шести віршів Даниїла та зростаюче світло Третього ангела

Jeff Pippenger
2024-02-25

У міллеритському русі було знято печать із примноження знання, і це випробувало передусім, але не лише, тих, хто називав себе протестантами у Сполучених Штатах. Сардиська церква, що виходила з темряви папського панування, була ведена до повнішого розуміння євангелія, яке мало бути відкрите, коли на небі відкрилося небесне святилище. У русі третього ангела було знято печать із примноження знання 11 вересня 2001 року, і це випробувало лаодикійський адвентизм у всьому світі. З цієї причини істині, представленій в останніх шести віршах одинадцятого розділу Даниїла, що є джерелом примноження знання, чинив опір лаодикійський адвентизм.

Небагато вірних будівничих на правдивій підвалині (1 Коринтян 3:10, 11) були збентежені, і їхня праця гальмувалася, бо сміття лжевчення перешкоджало їй. Подібно до будівничих на мурі Єрусалима за днів Неємії, дехто був готовий сказати: «Ослабла сила носіїв нош, і сміття багато; тож ми не можемо будувати». Неємії 4:10. Знесилені постійною боротьбою проти переслідувань, обману, беззаконня та кожної іншої перешкоди, яку Сатана міг вигадати, щоб перешкодити їхньому поступу, дехто з вірних будівничих занепав духом; і заради миру та безпеки свого майна й життя вони відвернулися від правдивої підвалини. Інші ж, не злякавшись протидії своїх ворогів, безстрашно заявляли: «Не бійтеся їх; пам'ятайте Господа, великого й страшного» (вірш 14); і вони продовжували працю, кожен, оперезаний мечем при боці. Ефесянам 6:17.

Той самий дух ненависті й противлення істині спонукав ворогів Бога в усі віки, і ті самі пильність та вірність вимагалися від Його служителів. Слова Христа, звернені до перших учнів, застосовні до Його послідовників аж до кінця часу: «Що вам кажу, кажу всім: Пильнуйте.» Марка 13:37. Велика боротьба, 56.

Представлення вістки останніх шести віршів книги Даниїла розпочалося в середовищі самофінансованих служінь лаодикійського адвентизму, а згодом з плином часу нашттовхнулося на протидію з боку відомих богословів (учених) лаодикійського адвентизму. Зброя, яку застосовували, намагаючись дискредитувати цю вістку, незмінно приносила більше світла й ясності щодо віршів, які були під ретельним розглядом і нападками. Ці нападки зрештою привели до пророчих розумінь, які раніше не були розпізнані, але потім були утверджені й виявилися частиною зростаючого світла третього ангела.

Міллеріти визнавали лише чотири царства біблійного пророцтва, але невдовзі після 1844 року стало зрозуміло, що Сполучені Штати були звіром із землі з тринадцятого розділу Об'явлення, і це розуміння прояснило, що папство було не просто частиною Римського царства, а фактично п'ятим царством біблійного пророцтва.

Під символами великого червоного дракона, звіра, подібного до леопарда, і звіра з ягнячими рогами Іванові були представлені земні влади, які особливо займатимуться потоптанням Божого закону й переслідуванням Його народу. Війна ведеться до кінця часу. Народ Божий, символізований святою жінкою та її дітьми, був представлений як такий, що перебуває у великій меншості. В останні дні існував лише залишок. Про них Іван говорить як про тих, "які додержують Божих заповідей і мають свідчення Ісуса Христа".

Через язичництво, а згодом через папство Сатана протягом багатьох століть виявляв свою силу, намагаючись стерти з лиця землі вірних Божих свідків. Язичники й папісти керувалися тим самим драконівським духом. Вони різнилися лише тим, що папство, удаючи, що служить Богові, було небезпечнішим і жорстокішим ворогом. За посередництвом римсько-католицизму Сатана взяв світ у полон. Церква, яка називала себе Божою, була втягнута до лав цього обману, і понад тисячу років народ Божий страждав від гніву дракона. А коли папство, позбавлене своєї сили, було змушене припинити переслідування, Іван побачив, як постає нова сила, щоб підхопити голос дракона й продовжити ту саму жорстоку та богохульну справу. Ця сила, остання, що має вести війну проти церкви й Божого закону, була символізована звіром із рогами, подібними до ягнячих.

Та суворі штрихи пророчого олівця розкривають зміну у цій мирній сцені. Звір із ягнячими рогами говорить голосом дракона і 'здійснює всю владу першого звіра перед ним.' Пророцтво проголошує, що він скаже тим, хто живе на землі, щоб вони зробили образ звіра, і що "він примушує всіх, і малих, і великих, і багатих, і бідних, і вільних, і рабів, прийняти знак на праву руку або на чоло; і щоб ніхто не міг ні купувати, ні продавати, крім того, хто має знак, або ім'я звіра, або число його імені." Так протестантизм іде слідами папства. Знаки часу, 1 листопада 1899 р.

Коли були розкриті останні шість віршів одинадцятого розділу книги Даниїла, було визнано, що вся послідовність подій, проілюстрована в тих шести віршах, стосується взаємодії трьох сил, які сестра Уайт щойно визначила як «язичництво», «папство» і «протестантизм». Ворог стверджував, що «прекрасна земля» сорок першого вірша є символом або протестантизму, або Церкви адвентистів сьомого дня, але «прекрасна земля» — це Сполучені Штати, і в сорок першому вірші цар півночі (папство) підкорює Сполучені Штати під час недільного закону, який незабаром буде запроваджено. Сатанинська омана, що ототожнює «прекрасну землю» з чимось іншим, ніж Сполучені Штати, покликана перешкодити чоловікам і жінкам усвідомити, що наступною пророчою подією після краху Радянського Союзу в 1989 році, у періоді, представленому в останніх шести віршах одинадцятого розділу Даниїла, є недільний закон, який незабаром настане.

Для адвентистів сьомого дня це означає, що сорок перший вірш вказує на закриття випробувального часу для Божої церкви, а останнє, що Лаодикійський адвентизм хоче чути, — це те, що їхній випробувальний час добігає кінця! Господь довів міркування до того моменту, коли було визнано, що, коли язичницький Рим узяв під контроль світ у битві при Акції 31 р. до н. е., йому спочатку довелося завоювати три географічні держави, як це

представлено у восьмому розділі книги Даниїла.

І з одного з них виріс малий ріг, який вельми звеличився до півдня, і до сходу, і до прекрасного краю. Даниїла 8:9.

Було загально визнаним фактом, що «південь», «схід» і «приємний край» представляли три географічні регіони, над якими язичницький Рим встановив контроль, коли він зійшов на престол землі як четверте царство біблійного пророцтва. У зв'язку з цим фактом було й те, що папський Рим також мав подолати три географічні потуги, коли він зійшов на престол землі як п'яте царство біблійного пророцтва, як це представлено в сьомому розділі книги Даниїла.

Я розглядав роги, і ось, між ними з'явився інший малий ріг; перед ним три з перших рогів були вирвані з коренем; і ось, у цьому розі були очі, як очі людські, і уста, що говорили великі слова. Даниїла 7:8.

У суперечці, що точилася довкола «прекрасного краю» сорок першого вірша, Господь вказав, що в пророцві є три прояви Риму: язичницький Рим, за яким послідував папський Рим, а далі — Рим останніх днів, який ми назвали «сучасним Римом». Спираючись на дві тверді й усталені істини пророцтва — по-перше, що Бог ніколи не змінюється, а по-друге, що істина встановлюється на підставі свідчення двох свідків, — ми без вагань дійшли висновку, що три перешкоди для царя півночі в останніх шести віршах одинадцятого розділу книги Даниїла мали представляти три сучасні географічні сили.

Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки той самий. Євреїв 13:8.

Також у вашому законі написано, що свідчення двох чоловіків правдиве. Івана 8:17.

Це усвідомлення підтвердило те, до чого ми вже дійшли, бо ми ототожнювали «славний край» з географічною силою (Сполученими Штатами) і відкинули безглузду думку, ніби він представляє церкву, яка є духовною силою. Ми сформуваємо цю позицію на основі переконання, яке завжди підтверджувалося: у Божому Слові немає випадковостей. Це очевидно на підставі багатьох свідчень, що Божа церква в останні дні є горою.

І станеться в останні дні, що гора дому Господнього буде утверджена на вершині гір і буде піднесена над пагорбами; і всі народи потечуть до неї. І підуть багато народів та скажуть: Ходімо, і зійдімо на гору Господню, до дому Бога Якова; і Він навчить нас Своїх доріг, і ми будемо ходити Його стежками: бо із Сіону вийде Закон, а слово Господнє — з Єрусалима. Ісаїя 2:2, 3.

Ті, хто твердив, що «славний край» — це церква, причому здебільшого вони стверджували, що це Церква адвентистів сьомого дня, робили це тому, що Даниїл називає цей край «славним», і їхнє поверхове міркування було таким: якщо «славна свята гора» у сорок п'ятому вірші — це, безперечно, Божа церква останнього дня, то й «славний край» також має бути церквою. Адже обидва містять прикметник «славний».

У Божому Слові немає помилок, і коли Даниїл уживає «край» у поєднанні зі словом «прекрасний», а чотирма віршами пізніше він уживає «святую гору» у поєднанні зі словом «прекрасний», Даниїл проводив навмисне розрізнення між краєм і горою. Буквальний «прекрасний край» — це Юдея, і саме в місті Єрусалим був зведений Божий храм. Єрусалим, або храм, можна розуміти як Божу церкву, але територія, де розташований Єрусалим, — це земля Юдеї. Багато істин були утверджені, коли в зростаючому світлі третього ангела примножувалося пізнання, але тут ми лише окреслюємо тло пророцтва, яке визначає три прояви Риму.

Коли ми усвідомили, що язичницький і папський Рим виступають двома свідками, які підтверджують пророчі характеристики сучасного Риму, ми визнали принцип тлумачення, який я назвав «потрійним застосуванням пророцтва». Були й інші, хто використовував подібні ідеї триразового повторення окремих пророцтв, але визначення, до якого ми прийшли, — це визначення, яким ми користуємося й досі. Важливо розуміти, що пророче правило потрійного застосування пророцтва, яке так часто застосовується Future for America, було усвідомлене під час обговорення останніх шести віршів одинадцятого розділу Даниїла, але не менш важливо й те, що ця дискусія привела до першого усвідомлення того, що потрійне застосування пророцтва стосувалося Риму. В історії міллеритів одним із питань було, чи Антіох Єпіфан був «грабіжниками» народу Даниїла, чи «грабіжниками» був Рим, як це розуміли міллеріти. Причина, чому це важливо, полягає в тому, що Рим, як «грабіжники» народу Даниїла, — це ті, хто мав «утвердити видіння» в одинадцятому розділі Даниїла, вірш чотирнадцятий.

І в ті часи постане багато хто проти царя півдня; також грабіжники з твого народу піднесуться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть. Даниїла 11:14.

Вперше ми зрозуміли потрійне застосування пророцтва, коли усвідомили, що в біблійному пророцтві є три прояви Риму. Рим утвердив бачення зростаючого світла третього ангела, як і в міллеритській історії. У міллеритській історії саме розуміння того, що язичництво й папство були силами, які топтали святиню та воїнство, стало каркасом істини, на якому Міллер збудував «усі» свої пророчі розуміння. Останні шість віршів одинадцятого розділу Даниїла заклали каркас істини, на якому Future for America побудувала всі свої пророчі застосування. Цим каркасом є три спустошувальні сили — дракон, звір і лжепророк, — які ведуть світ до Армагеддону.

Ця структура ґрунтується на усвідомленні, що язичницький Рим, якому на зміну прийшов папський Рим, постають двома свідками, що утверджують сучасний Рим, і що сучасний Рим є потрійним союзом дракона спиритизму (Організація Об'єднаних Націй), звіра католицизму (папство) та лжепророка відступницького протестантизму (Сполучені Штати). Цю структуру ми визначаємо як потрійне застосування пророцтва. У наступних статтях ми обговоримо різні визнані потрійні застосування пророцтва, які становлять структуру прогресуючого світла трьох ангелів.

Ми розглянемо потрібне застосування трьох виявів Риму, які визначають політичну та релігійну структуру сучасного Риму, яку сестра Вайт називала церковництвом і державництвом. Цю структуру розпізнають, поєднуючи пророчі риси язичницького Риму з пророчими рисами папського Риму з метою ідентифікації та встановлення цих рис у сучасному Римі.

Ми розглянемо потрібне застосування трьох проявів Вавилону, представлених Німродом, Навуходоносором і Валтасаром, які виявляють пиху «людини гріха», що сидить у Божому храмі, проголошуючи, що він є Бог, і яку Ісая назвав «пихатим асирійцем». Папська зарозумілість, що є предметом біблійного пророцтва, розпізнається шляхом поєднання пророчих характеристик Бавелю з пророчими характеристиками Вавилону з метою визначення та встановлення характеристик сучасного Вавилону.

Ми розглянемо потрібне застосування трьох проявів Іллі, представлених Іллею та Іваном Хрестителем, що визначають «голос, що кличе в пустелі» в останні дні. Голос, що кличе в пустелі, в останні дні представляє конкретного сторожа, який є рухом, і визначає подвійне свідчення в русі, що має подібний початок і кінець. Нам сказано, що не може бути третього ангела без першого й другого, тож на певному рівні неможливо відокремити рух першого ангела від руху третього, і обидва рухи представлені сторожем, прообразом якого були Ілля та Іван Хреститель.

Пером і голосом ми маємо проголошувати вістки, показуючи їхній порядок і застосування пророцтв, що приводять нас до вістки третього ангела. Не може бути третьої без першої й другої. Ці вістки ми повинні дати світові у виданнях, у промовах, показуючи в лінії пророчої історії те, що було, і те, що буде. Вибрані вісті, книга 2, 105.

Ми розглянемо потрібне застосування трьох проявів посланця, який готує шлях для того, щоб Посланець Заповіту раптово прийшов до свого храму, як це представлено Іваном Хрестителем та Вільямом Міллером. Останній вартовий є предметом пророцтва, що розпізнається шляхом поєднання пророчих характеристик Івана Хрестителя та Вільяма Міллера, щоб визначити остаточне сповнення третього розділу Малахії.

Ось Я пошлю Свого посланця, і він приготує дорогу переді Мною; і Господь, Якого ви шукаєте, раптом прийде до Свого храму, навіть Посланець Заповіту, Якого ви бажаєте: ось Він прийде, говорить Господь Саваот. Малахії 3:1.

Ми розглянемо потрібне застосування трьох проявів ісламу, як це відображено в пророчих характеристиках ісламу першого й другого «горя» з восьмого та дев'ятого розділів Одкровення, які окреслюють пророчі характеристики ісламу третього «горя», вказаного в десятому й одинадцятому розділах Одкровення.

Ми продовжимо їх у наступній статті.

Не дозволяйте нікому бути вашим мозком; не дозволяйте нікому думати, досліджувати й молитися замість вас. Ось настанова, яку нам слід сьогодні прийняти до серця. Багато хто з вас переконаний, що дорогоцінний скарб Царства Божого та Ісуса Христа

міститься в Біблії, яку ви тримаєте в руці. Ви знаєте, що жоден земний скарб не здобувається без копіткої праці. Чому ж ви очікуєте зрозуміти скарби Слова Божого без старанного дослідження Писання?

"Читати Біблію — це правильно й належно; але на цьому ваш обов'язок не закінчується; бо ви маєте самі досліджувати її сторінки. Пізнання Бога не здобувається без розумових зусиль, без молитви про мудрість, щоб ви могли відділити від чистого зерна істини полу, якою люди й сатана спотворили вчення істини. Сатана та його згряя людських поплічників намагалися змішати полу омани з пшеницею істини. Ми повинні старанно шукати прихований скарб і просити небесної мудрості, щоб відокремити людські вигадки від Божих повелінь. Святий Дух допоможе шукачеві великих і дорогоцінних істин, що стосуються плану викуплення. Хочу наголосити всім: побіжного читання Писання недостатньо. Ми повинні досліджувати, а це означає виконувати все, що це слово передбачає. Як старатель завзято досліджує землю, щоб відкрити її жили золота, так і ви маєте досліджувати Боже слово в пошуках прихованого скарбу, який сатана так довго намагався приховати від людини. Господь говорить: 'Коли хто хоче чинити Його волю, пізнає про це вчення.' Івана 7:17." Основи християнської освіти, 307.